

ते च यागा ऐन्द्रवादिग्रहा अभवन् । तस्माद्गृह्यन्त इति व्यु-
त्पत्त्या ग्रहनाम सम्पन्नम् । य एतं वृत्तान्तं जानाति तस्यैव
यागे ग्रहा मुख्यत्वेन गृहीता भवन्ति । इतरस्य तु यागे
गृहीता अप्यधिककल्पकाभावात् अगृहीता एव ॥

अथ ग्रहप्रसङ्गाच्छन्दःसामोक्त्यानि प्रशंसति । “तेऽब्रु-
वन् । यो वै न श्रेष्ठोऽभूत् [६] । तमवधिष्णु । पुनरिमं सु-
वामहा इति । तं कृन्दोभिरसुवन्त । तच्छन्दसां कृन्दस्त्वम् ।
साम्ना समानयन् । तत्साम्नः सामत्वम् । उक्थैरुदस्थापयन् ।
तदुक्त्यानामुक्त्यत्वम् । य एवं वेद । प्रत्येव तिष्ठति [७] ।
सर्व्वमायुरेति” इति । ते देवाः परस्परमिदं विचारितवन्तः,
यः सोमोऽस्माकं मध्ये श्रेष्ठोऽभूत् तं वयमविधिष्णु । तदेतन्म-
हदनुचितम् । तस्मात् पुनरिमं सोममुत्पादयाम इति विचार्य्य
गायत्र्यादिच्छन्दांस्यनुष्ठाय तत्सामर्थ्यात् सोममुत्पादयन् ।
उत्पादनविषयां कृन्दसि इच्छां सिध्यत्येभिर्युत्पत्त्या कृन्दो-
नाम सम्पन्नम् । ततः साम्नानसामर्थ्येन तं सोमं समानयन् ।
समानीयतेऽनेनेति व्युत्पत्त्या सामनाम सम्पन्नम् । उक्त्यना-
मकशस्त्वसामर्थ्येन तं सोमं भूमानुपविष्टमुत्थापितवन्तः । उत्था-
प्यते सोमोऽनेनेति व्युत्पत्त्योक्त्यनाम सम्पन्नम् । य एवं सोम-
वृत्तान्तं वेद स भूमौ प्रतिष्ठितो भूत्वा सम्पूर्णमायुः प्राप्नोति ॥

अथ सोमप्रशंसाप्रसङ्गात् पुरुषार्थं सोमयागसमीपगमनं
विधत्ते । “सोमो वै यशः । य एवं विद्वान्सोममागच्छति ।
यश एवैनमृच्छति । तस्मादाहुः । यश्चैवं वेद यश्च न । ता-